

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Initia Seminarij Vallisoleti, ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

HISTORIÆ
PROVINCIAE ANGLICANÆ
SOCIETATIS
IESV.
LIBER QUINTVS.

Personij
iter in His-
panias.

Philippo Secundo Hispaniarum Regi prudentissimo iniecta fuerat cogitatio è re Christiana futurum si ad Societatis Iesu vitæ genus & mores per Hispaniam inspiciendos viii graues ex Inquisitorum numero deligerentur. Incongruum id videbatur Claudio Generali, & ab reliquorum Ordinum rationibus alienum. Itaque quò Regem ab ea mente auerteret *Personium* legat in Hispaniam, quem acceptum semper Regi, & ad persuadendum pròptum compererat. *Personius* missis in Angliam ad supplementum operarum *Edwardo Oldcorno* & *Ioanne Gerardo*, per celeberrimam Virginis Lauretanæ Aedem carpens iter, vt Sanctissimæ Matri negotium filij in Societate commendaret, ex portu deinde Ianuensi soluit in Hispanias, comitem accersens *Guilielmum Flaccum*, qui Laureti moralis Theologiæ cursum emensus fuerat; Rex audito *Personio* in eam sententiam concessit vt ad duos ex ipsa Societate ea tota inspectio deferretur, quorum vnum *Rex, Claudius* Generalis alterum nominaret. *Claudius* rescripsit neminem sibi commodiorem videri quàm eum qui iam tum Visitatoris officio in Hispanijs fugebatur, *Agidium Gonzales*, Regi natura subditum, nobilitate, Religione, Pietate notissimum; Rex socium adiunxit *Iosephum Acosta*, in Lusitania celebrem virum, & pari opinione integritatis illustrem. Ita res illa ex vtriusque & *Regis* & *Claudij* voto perfecta est. At non modo Societati vniuersim, sed Angliæ istud iter diuina Prouidentiâ fecit salutare. Eo tempore *Barrettus* qui in Rhemenis, seu dicas, Duaceni Seminarij curas successerat

Initia Se-
minarij
Vallisoletani.

rat

rat (occiso enim Guisio Rhemis Duacum rursus translatum est) *Personium* ro-
 garat ut explicatis Regi & numero Alumnorum & impensarum angustiis im-
 petraret incrementum illius pecuniæ quam eius opera quotânis liberaliter Rex
 solvendam pridem constituerat. *Personius*, Regis pertentata mente, respondet
 difficulter ad vetera refarciendâ inducendum, noui operis gloriâ capi potius;
 Igitur cum numero grauaretur *Barrettus*, mitteret ad se decem aut duodecim
 bonæ spei iuuenes; non dubitare quin eos esset collocaturus apud Prælatos sibi
 beneuolos, virosque alios Principes, qui sumptum interea facerent dum certior
 ratio se ostenderet. Rhemis mittuntur *Henricus Floydus* diaconatu, *Ioannes*
Blaefannus Subdiaconatu initiati, & *Ioannes Boswell*. Ardebat id temporis
 bello Gallia Principes Fæderatos inter & Nauarræ Regem, erantque itinera fre-
 quenti milite impediussima; neque quàm per Gallias alia patebat. Itaque modò
 in huius modò in alterius copias incurrentes, Dei tamen clementiâ incolumes
 euasere. Plessio Mornæo (qui Calvinianæ Hæresis præcipuum quoddam colu-
 men haberi voluit) difficillimè persuasum est Anglos Catholicos, eosque in
 Cleri ordinem promotos, alio fine ad Hispanum, Angliæ inimicum, proficisci,
 eam quàm ut Principi suo & Regno incommodarent (nam illud Hispanus nu-
 perimè ingenti Classe vexarat) eo ipso vero tempore naues infestæ ab Anglis
 parabantur ad Lusitaniam inuadendam: Aiebat ea propter aut proditores hos
 esse, aut exploratores; mittendos potius Rupellam atque inde in Angliam
 (quemadmodum quosdam antea miserat morte deinde pro Christo perpassa
 gloriosos) Illi *Espemonij* literis muniti (sub quo Samurium, cui Mornæus im-
 perabat) fidentiusque de studijs persequendis locuti, quorum solummodo de-
 siderio id iter occaperant, accedente gratia Coniugis Plessij, dimissi tandem
 sunt, id tantum, virgente Plessio, in se recipientes, ut nè Hispani fierent.

II, Nanneto Bilbaum soluentibus, Burgis Castellæ non minori cum pro-
 cella, quàm in Gallijs à tergo reliquerant, luctandum fuit. Postridie quàm in
 eam urbem venissent, redeuntibus à principe Ecclesia ad hospitium iniiciuntur
 ab Inquisitorum apparitoribus manus: quo delatore, quo uè instigatore incer-
 tum est. Clamatur tota urbe, Lutherani, Fratres Draci (eius scilicet qui pyrati-
 cam ijs in oris pridem exercuerat, & tum Classẽ, quam diximus, ducebat in
 Lusitaniam) rapiuntur ad ergastulũ, expilantur sarcinæ, pecunia surripitur. At
 Inquisitorũ Senatus nullare in sarcinis reperta de qua quisquam suspicari posset,
 inspectis deinde literis quas & Rhemis afferebant à Prælide *Barretto*, & accepe-
 rant Lutetiæ à Patre quodam Hispano Theologiæ Lectore ad Rectorem Bur-
 genis Collegij, commode de nocte haberi iussit: Tum postridie vocatos in
 Aulam, explicatisque frequenti concione causis itineris, copiosè laudatos di-
 mittit liberos. At in pecunia (quæ erat omnium communis) non minima dif-
 ficultas. Negabat Commentariensis obstinatissimè ullam esse lurreptam: Affir-
 mabat Blaefannus à quo fuerat ablata; notabatque numerum & speciem sep-
 tendecim aureorum nummũ Hispaniensium. Nullo teste, infirma assertio.
 Vicit tamen externorum hominum probatum iam cognitumque proposi-
 tum: Qui